

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116216632
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116216632.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobkyne: A. B. C. D. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX/XX, XXX XX D. , zastúpená zvoleným zástupcom advokátskou kanceláriou AKSK, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený Urbáni & Partners s.,r.o. so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica o zaplatenie 1.000,- eur, takto

rozhodol:

Žaloba sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobkyňa dňa 22.6.2016 podala žalobu, v ktorej žiadala aby žalovaný bol povinný zaplatiť sumu 1.000 eur a trovy konania. V žalobe uviedla, že je bývalou zamestnankyňou žalovaného a pri výkone svojej pracovnej činnosti dňa 1.4.2015 o 9.52 hodine na pracovisku pokladne prijala od klienta žalovaného ním predloženú sumu vo výške 2.735,02 eur, ktorú však nedopatrením nesprávne zaevidovala do počítačového systému žalovaného vo výške 3.734,02 eur. Žalovaný listom zo dňa 7.7.2015 vyzval spoločnosť Milano Slovakia s.r.o. , teda vkladateľa , na vrátenie sumy 1.000 eur. Po zistení nezrovnalosti medzi stavom záznamu v počítačovom systéme a skutočne prijatými a žalovaným pre klienta rezervovanými peňažnými prostriedkami , žalovaný po zaslaní vyššie uvedenej výzvy uplatnil voči žalobkyňi regres a postupnými zrážkami strhol zo mzdy žalobkyne rozdiel sumy predloženej klientom a sumy zapísanej do počítačového systému banky. Samotný akt predania peňazí klientom a ich prijatie žalobkyňou ja zaznamenaný na videozázname archivovanom po dobu cca 12 mesiacov od jeho zaznamenania. Videokamera zaznamenávajúca priamo pracovisko pokladne je nainštalovaná na stene priamo nad pracoviskom. Videozáznam je súčasťou spisu OS Žilina 42C/133/2016 .

2/ Žalovaný vo vyjadrení, doručené 5.12.2016 žiadal žalobu zamietnuť a priznať trovy konania. Uviedol, že žalobkyňa neupresnila z akého titulu požaduje zaplatiť sumu 1.000 eur. Žalovaný ale uvádza, že neeviduje žiaden dlh voči žalobkyňi a preto bremeno dôkazu zostáva na strane žalobkyne. Z tvrdeného skutkového deja nemožno dospieť k takému záveru , že by bol daný nárok žalobkyne. Žalobkyňa nepredložila dohodu o uznaní dlhu zo dňa 25.9.2015 , ktorú uzavrela so žalovaným, čo vylučuje navodzované jednostranné konanie žalovaného. Žaloba bola podaná až 22.6.2016 , čo je špekulatívne a nevieryhodné. Žalobkyňa ukončila pracovný pomer u žalovaného výpoveďou a do toho času žiadnu svoju domnelú pohľadávku voči žalovanému neuplatnila. Existencia dohody o uznaní dlhu potvrdzuje neexistenciu nároku a tvrdenie žalobkyne, že nedopatrením nesprávne zaevidovala prijatú platbu do počítača vyvracajú listinné dôkazy

a celá udalosť bola vyriešená dohodou o uznaní dlhu. Žalobkyňa tak svojím vlastným postupom v právnom vzťahu so žalovaným dala jasne najavo, že predmetnou dohodou napravila dôsledky svojho nesprávneho postupu.

3/ Na pojednávaní 23.3.2017 žalobkyňa uviedla, že ako zamestnankyňa žalovaného prijala vklad vo výške 2.735,02 eur, ale nedopatrením bola evidovaná suma o 1.000 eur vyššia. Skutočnosť, koľko bolo prijatých peňazí, bola zaznamenaná na videozázname a žalobkyňa navrhuje vykonať dôkaz prehratím tohto videozáznamu. Táto skutočnosť plynie aj zo súpisu odovzdaných bankoviek aj mincí, na čo sa odvoláva aj samotný žalovaný vo výzve, ktorú adresoval klientovi, keď od neho žiadal zaplatiť uvedenú sumu. Žalovaný sa teda prvotne obrátil na klienta listom zo dňa 7.7., kde uviedol k akému došlo omylu. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z e-mailovej komunikácie, ktorú predložila žalobkyňa, že bola odovzdaná suma o 1.000 eur menej ako bola zaúčtovaná. Žalovaný teda vedel, že suma 1.000 eur nebola nikdy prijatá. Žalobkyňa si nárok uplatňuje z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko išlo o plnenie bez právneho dôvodu. Žalovaný vedel, že suma 1.000 eur nebola klientom vložená, resp. nebola prijatá a o tomto mal aj dôkazy a túto sumu, okrem jednej výzvy, od klienta nevymáhal čím v podstate porušil aj svoju prevenčnú povinnosť predchádzať vzniku škody, čiže vlastným konaním si spôsobil škodu vo výške 1.000 eur. Následne si to uplatnil v rámci regresu z titulu zodpovednosti zamestnanca za škodu voči žalobkyni, a to napriek absencii základných predpokladov, a to protiprávneho konania žalobkyne. V tomto prípade neboli splnené ani ďalšie podmienky a chýba príčinná súvislosť a najmä zavinenie. Na základe tohto došlo k plneniu bez právneho dôvodu a teda bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní dlhu, tak to bolo v období keď žalobkyňa opúšťala zamestnanie a chcela mať už proste pokoj a bola v strese aby to všetko dobre ukončila, a tak podpísala túto dohodu. Podľa dohody o uznaní dlhu zamestnávateľ si uplatnil škodu pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením, teda všeobecnú zodpovednosť zamestnanca a nie schodok. Dohoda o uznaní dlhu je vyvrátiateľná a žalobkyňa preukazuje, že nárok nikdy nevznikol.

4/ Na pojednávaní 12.7.2018 žalobkyňa uviedla, že prehratím videozáznamu bolo preukázané aký bol priebeh odovzdania a prijatia peňazí ako aj skutočnosť, že bola prijatá suma o 1.000 eur nižšia ako je uvedená na vkladovom lístku a teda údaje na vkladovom lístku nezodpovedajú skutočnosti. Žalobkyňa týmto vyvracia pravdivosť vkladového lístka a existenciu tvrdeného dlhu, nakoľko chýba právny titul jeho vzniku. V danom prípade konaním žalobkyne neboli naplnené predpoklady zodpovednosti za škodu. Chýba protiprávne konanie, škoda a príčinná súvislosť aj zavinenie. Neexistoval v danom prípade dlh, ktorý by mohla uznať.

5/ Na pojednávaní 22.11.2018 v záverečnom vyjadrení žalobkyňa uviedla k protokolu o udalosti operačného rizika, že žalovaný od počiatku riešenia vzniknutej situácie vedel aká suma bola prijatá, t.z. 2.735,02 eur napriek tomu, že na poslednom pojednávaní túto skutočnosť popieral. Napriek tomu, že bola suma o 1.000 eur nižšia prijatá od klienta, tak žalovaný túto sumu od klienta okrem jednej výzvy nijako nevymáhal a zvolil ľahšiu cestu zosobnenia sumy ako škody zamestnankyni, t.z. žalobkyni. V svedeckej výpovedi svedkyne G. H. boli rozpory a ide o nepravdivé tvrdenia, pretože ako vyplýva zo záznamu svedkyňa neodovzdala všetky peniaze čo mala v obálke, ale časť z nich si uložila najprv bokom a potom ich vrátila do obálky a potom ich zbalila do faktúr a ďalších listín čo mala so sebou a zobrala si ich a zároveň nie je pravdou, že by tieto peniaze zamestnankyňa ručne prepočítavala, ale dávala ich rovno do čítačky. Škodu spôsobil v podstate žalovaný porušením svojej prevenčnej povinnosti. Žalovaný nebol povinný vyššiu sumu zo svojho majetku zaplatiť spoločnosti MILANO Slovakia. Na základe vykonaných dôkazov bola preukázaná dôvodnosť žaloby a teda nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1.000 eur, nakoľko bol uznaný a plnený dlh, ktorý nikdy nevznikol a žalovaný porušil svoju prevenčnú povinnosť keď napriek povinnosti, že suma 1.000 eur nebola klientom vložená, tak túto od klienta nevymáhal, ale v rámci dobrých vzťahov mu ju daroval a škodu si teda spôsobil vlastným pričinením. Následne bez toho, aby sa v dôsledku tejto skutočnosti zmenšil jeho majetok, tak sumu vymohol na podklade dohody o uznaní dlhu od žalobkyne tvrdeným titulom všeobecnej zodpovednosti zamestnancov za škodu aj napriek nenaplneniu predpokladov zodpovednosti za škodu, čím sa bezdôvodne obohatil, nakoľko získal plnenie bez právneho dôvodu. Jeho majetok sa nezmenšil aj keď v dôsledku darovania predmetnej sumy klientovi sa mal. So zreteľom na vyššie uvedené žalobkyňa navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a zároveň aby priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6/ Na pojednávaní 23.3.2017 žalovaný poprel, že by malo ísť o nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko to bola samotná žalobkyňa, ktorá ukončila pracovný pomer u žalovaného a nikdy nikto na ňu nevyvíjal žiaden nátlak aby bola uzavretá dohoda o uznaní. Žalovaný sa snažil vec riešiť aj tým spôsobom, že vyzval majiteľa účtu na vrátenie, ale tento s tým nesúhlasil. Pretože je tu platne uzavretá dohoda o uznaní dlhu nemohlo dôjsť zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Dohoda bola výsledkom riadneho prerokovania škodovej komisie a bez akéhokoľvek nátlaku a dobrovoľne bolo plnené zo strany žalobkyne. Žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovaného podľa pracovnej zmluvy zo dňa 22.10.2014 a pracovný pomer bol ukončený výpoveďou, ktorú dala žalobkyňa zo dňa 28.1.2016 a skončil uplynutím výpovednej doby 31.3.2016. Pokiaľ ide o prevzatú sumu 2.735,02 eur, tak žalovaný nikdy nepotvrdil, že žalobkyňa prevzala túto sumu. Na videozázname je zobrazená čítačka, kde je táto suma, ale z toho ešte nevyplýva, že došlo k prevzatíu uvedenej sumy. Túto sumu tvrdí žalobkyňa a žalovaný sa k tomu nevie vyjadriť a nevie akú sumu v skutočnosti žalobkyňa prevzala. Žalovaný pracoval ale aj s touto verziou, že žalobkyňa skutočne prevzala iba sumu 2.735,02 eur. Pokiaľ by existoval jednoznačný dôkaz, že bola vložená len táto suma, tak žalovaný by sa domáhal zaplatenia rozdielu od klienta. V uvedený deň bol zistený schodok, a tak sa zisťovalo ako došlo ku schodku a tieto skutočnosti uvádzala samotná žalobkyňa. Išlo o náhradu škody titulom schodku na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať. Žalobkyňa mala možnosť kedykoľvek, v prípade že by tvrdila že nie je zodpovedná, dohodu neuzavrieť a mohla podať iné stanovisko k tejto veci a mala možnosť sa vyjadriť. Žalobkyňa ale uzavrela dohodu, v ktorej je uvedený spôsob a mechanizmus úhrady škody v pravidelných mesačných splátkach a tieto aj žalobkyňa splatila. Na to, aby vznikla povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie 1.000 eur musí byť dokázané, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Medzi žalobkyňou a žalovaným existuje aj dohoda o hmotnej zodpovednosti zo dňa 22.10.2014. Žalovaný na základe všetkých týchto skutočností žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

7/ Na pojednávaní 12.7.2018 žalovaný uviedol, že po oboznámení s videozáznamom konštatuje, že z obrazovky čítačky nebolo možné presne určiť o aké číslo sa jednalo, čiže či bola naozaj vložená suma 2.735,02 eur. Ak by aj takáto suma bola vložená, tak zo strany majiteľa účtu, resp. vkladateľa, toto nič nemení na tej skutočnosti, že v danom prípade nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko ak by bola vložená táto suma 2.735,02 eur, tak táto sa nachádzala v pokladni, ale na konkrétny účet bola pripísaná suma o 1.000 eur vyššia, čím žalobkyňa spôsobila škodu žalovanému vo výške 1.000 eur. Z tohto dôvodu žalovaný má za to, že žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia nebola naplnená, keďže nedošlo k žiadnemu majetkovému prospechu na strane žalovaného.

8/ Na pojednávaní 22.11.2018 žalovaný v záverečnom vyjadrení uviedol, že predmetom sporu je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.000 eur, ktorý mal vzniknúť plnením bez právneho dôvodu v prospech žalovaného. Žalovaný ale uvádza, že v tomto prípade žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia nebola naplnená. Žalobkyňa postupne plnila žalovanému sumu vo výške 1.000 eur, na základe platnej dohody o uznaní dlhu a spôsobe náhrady škody zo dňa 25.9.2015, a to formou jednotlivých splátok. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že záväzok žalobkyne vo výške 1.000 eur v čase uzavretia dohody existoval, nakoľko dňa 1.4.2015 žalobkyňa porušením svojich pracovných povinností spôsobila žalovanému škodu vo výške 1.000 eur, keď od klienta žalovaného prevzala sumu 2.735,02 eur, ale na účet klienta žalovaného pripísala sumu 3.735,02 eur, pričom táto hotovosť nebola v pokladni žalovaného, ale bola tam suma o 1.000 eur nižšia, pričom na účet žalovaného pripísala sumu o 1.000 eur vyššiu. Uvedenú skutočnosť žalobkyňa v tomto spore nikdy nerozporovala, ale práve naopak, uviedla, že prevzatú sumu 2.735,02 eur nedopatrením nesprávne zaevidovala do počítačového systému žalovaného vo výške 3.735,02 eur a táto skutočnosť je uvedená aj v samotných písomných podaniach žalobkyne. Žalobkyňa, ktorú v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno o neexistencii záväzku uznaného dohodou, v tomto spore dôkazné bremeno neunesla. Žalovaný sa žiadnym spôsobom neobohatil, nakoľko u neho nedošlo k vzniku majetkového prospechu vo výške 1.000 eur, t.z. že nedošlo uňho k rozmnoženiu jeho doterajšieho majetku, ale došlo k úhrade škody, ktorú mu spôsobila žalobkyňa porušením svojich pracovnoprávných povinností, nakoľko v danom čase keď došlo k vzniku škody pracovala u žalovaného ako zamestnankyňa. Vzhľadom na uvedené žalovaný v tomto spore nie je pasívne legitimovanou osobou, od ktorého by bolo možné vyžadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko nie je

daný nárok, ani čo do dôvodu a ani čo do výšky, a žiadal aby žalobkyňa bola zviazaná zaplatiť trovy konania žalovanému v rozsahu 100 %.

9/ Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov - dokladu o vklade, výzvy na vrátenie bezdôvodného obohatenia, vyjadrenia k výzve, dohody o uznaní, evidencie škôd – protokol o udalosti operačného rizika a výsluchu svedkyne G. H., mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

10/ Podľa dokladu o vklade bolo zistené, že dňa 1.4.2015 v prospech účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s názvom účtu Milano Slovakia SR bola účtovaná suma 3.734,02 eur a poplatok 1 eur a klient je uvedená G. H.. Na doklade je uvedené meno zamestnankyne ČSOB – žalobkyne.

11/ Podľa výzvy na vrátenie bezdôvodného obohatenia žalovaný vyzval spoločnosť Milano Slovakia s.r.o. na zaplatenie sumy 1.000 eur a uvádzal, že dňa 1.4.2015 malo dôjsť na pobočke ČSOB v Žiline ku vkladu v hotovosti vo výške 3.735,02 eur. Dodatočne však bolo zistené, že zo strany vkladateľky nedošlo k realizovaniu hotovostného vkladu vo vyššie uvedenej sume, ale len vo výške 2.735,02 eur. Nakoľko došlo k bezdôvodnému obohateniu klienta vo výške 1.000 eur, tak žalovaný žiadal zaplatiť túto sumu.

12/ Spoločnosť Milano Slovakia a.s. listom zo dňa 12.8.2015 oznámila žalovanému, že odmieta zaplatiť a uvádza, že nevyplýva z vyjadrenia akým spôsobom banka zistila tieto rozdiely a ide o absolútne nedôveryhodné správanie banky voči klientovi. Na účet klienta bola vložená zaúčtovaná suma vo výške 3.735,02 eur, ako to vyplýva aj z vkladového lístka, ktorý obdržala vkladateľka od ČSOB.

13/ Podľa dohody o uznaní dlhu a o spôsobe náhrady škody, ktorá bola uzavretá 25.9.2015 medzi ČSOB a.s. a žalobkyňou bolo zistené, že ide o dohodu o uznaní dlhu a spôsobe náhrady škody, ktorú zamestnanec spôsobil zamestnávateľovi pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením, prípadne stratou zverených predmetov. Ďalej sa uvádza, že zamestnanec uznáva svoj dlh z titulu náhrady škody čo do dôvodu a výšky a bez výhrad voči zamestnávateľovi vo výške 1.000 eur. Škoda bola spôsobená a je tu odkaz na škodový protokol. Zamestnanec sa zároveň zaviazal zaplatiť zamestnávateľovi spôsobenú škodu vo výške 1.000 eur, a to mesačnými splátkami po 50 eur.

14/ Podľa evidencie škôd – protokol o udalosti operačného rizika zo dňa 2.4.2015 je uvedený útvar: pobočka ČSOB a.s., Vysokoškolákov 52, Žilina (OC Dubeň), popis udalostí: 1.4.2015 – zistený schodok 1.000 eur (pokladňa A. D.) pri prepočte na konci dňa. Zistená chyba transakcia č. 8, vklad na BÚ Milano Slovakia s.r.o. 3.734,02 eur. Cez súpisku sme zistili, že klientka dala 2.735,02 eur (1 eur bol poplatok za vklad). Klient bol kontaktovaný, avšak chybu nepriznal. Kamerové záznamy evidujú na rátačke 2.735, eur. Ďalej v protokole je stanovisko nadriadeného o vzniku škody, ktorú zavinil zamestnanec A. D.. Ďalej je uvedené stanovisko zamestnanca s tým, že schodok zaplatí v mesačnej splátke vo výške 50 eur.

15/ Svedkyňa G. H. predložila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že dňa 1.4.2015 o 9.52 hodine na pobočke ČSOB v Žiline ako konateľka firmy Milano Rozvoz s.r.o. uhradila faktúry firme Milano Slovakia s.r.o. v sume 3.734,02 eur. Vložila finančné prostriedky a zamestnankyňa banky je dala potvrdenie o vklade. Dňa 2.4.2015 ju kontaktoval riaditeľ ČSOB pob. Bytča I. J., či by si neskontrolovala hotovosť v pokladni z dôvodu manka. Následne si skontrolovali pokladňu a prebytok nezaznamenali a ani nezaznamenali prebytok hneď po vložení finančnej hotovosti. S odstupom času asi 14 dní osobne sa skontaktovala so svedkyňou A. D. – pokladníčka, ďalej riaditeľka pobočky K. L. a pani M. H. s tým, že by manko, ktoré spôsobila, mala vrátiť a vyvíjali na ňu nátlak. Dňa 3.8.2015 svedkyňu skontaktoval N. F., že mu prišiel list od ČSOB ohľadom bezdôvodného obohatenia.

16/ Svedkyňa vo výpovedi uviedla, že dňa 1.4.2015 bola v banke a chcela vložiť hotovosť vo výške 3.734,02 eur a bola v kontakte so žalobkyňou. Tejto predložila občiansky preukaz a peniaze a žalobkyňa ich prerátala a vydala potvrdenie o vložení peňazí. Peniaze mala svedkyňa od pokladníčky z firmy a išla uhradiť dve faktúry a peniaze mala presne odrátané. Nespomína si či peniaze vyberala z peňaženky alebo ich mala inde uschované, ale myslí, že ich mala v obálke. Na otázku či odovzdala všetky peniaze z obálky svedkyňa uviedla, že všetky peniaze odovzdala žalobkyňi s tým, že v obálke

mala aj faktúry a z týchto vypisovala variabilné symboly. Svedkyňa ďalej predložila uvedené faktúry. Svedkyňa k tomu, že na obrazovom zázname na čítačke bola zrejma suma o 1.000 eur menej, vo výške 2.734,02 eur a či vie túto skutočnosť vysvetliť uviedla, že peniaze mala presne vypočítané a tieto odovzdala všetky z obálky žalobkyni, ktorá ich prevzala a vystavila jej potvrdenie. Svedkyňa si nie je vedomá a nepamätá si, že by peniaze žalobkyňa dala do čítačky. Táto nespomínala, že by jej bola odovzdaná nižšia suma, ale peniaze prevzala a odovzdala doklad o prevzatí sumy 3.734,02 eur. Svedkyňa ďalej uviedla, že nevidela za priehradku, ale len odovzdala peniaze a vie, že žalobkyňa si tieto ručne prepočítala. Svedkyňa uviedla, že písomné vyjadrenie, ktoré predložila súdu, sama napísala. Na pojednávaní 12.7.2018 bol oboznámený videozáznam zhotovený na pracovisku žalobkyne dňa 1.4.2015.

17/ Podľa rozsudku OS Žilina 27C/172/2016 -77 zo dňa 22.3.2017 súd žalobu, aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.000 eur v lehote do 15 dní zamietol. Uznesením KS v Žiline č.k. 5 Co/25/2018 – 99 zo dňa 29.3.2018 bol rozsudok prvoinštančného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V uznesení sa konštatuje, že prvoinštančný súd nepostupoval dôsledne pokiaľ odmietol ako dôkaz vykonať oboznámenie žalobkyňou predloženého videozáznamu a skutočnosť, resp. výsledok, ktorý sa mal vykonaním predmetného dôkazu zistiť, ustálil bez toho, aby sa s predmetným dôkazom vôbec oboznámil. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako predčasný zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby prvoinštančný súd pristúpil k vykonaniu dôkazu navrhovaného žalobkyňou a umožnil sa stranám sporu k dôkazu vyjadriť, prípadne ako svedka vypočul pani H., ktorá za spoločnosť Milano Slovakia s.r.o. finančné prostriedky vkladala, ku skutočnostiam tak, ako sú zadokumentované na poukazovanom videozázname, k aktu odovzdávania a prevzatia peňazí žalobkyňou 1.4.2015. Až po doplnení dokazovania bude totiž možné jednoznačne ustáliť odôvodnenosť žalobkyňou podanej žaloby a vo veci spravodlivo rozhodnúť. Uznanie záväzku síce zachytáva stav ku dňu uznania, avšak dôkazné bremeno ohľadom neexistencie alebo zániku uznaného záväzku spočíva na dlžníkovi (uznesenie NS ČZ zo dňa 1.11.2006 sp.zn. 29 Odo/953/2004).

18/ Podľa § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 182 ods. 1,3 zákona č. 311/2001 Zákonníka práce v znení do 31.8.2015 ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť). Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

Podľa § 20 ods. 1 Zákonníka práce práva a povinnosti z pracovno-právnych vzťahov možno zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením alebo zriadením záložného práva.

19/ Súd vo veci vykonal a zhodnotil dokazovanie a dospel k takému záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala tvrdené skutočnosti o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 1.000 eur a titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to plnenie bez právneho dôvodu by žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.000 eur, tak ako bol predmet konania. V konaní žalobkyňa uvádzala, že ako zamestnankyňa žalovaného pri výkone pracovnej činnosti dňa 1.4.2015 prijala od klienta žalovaného sumu vo výške 2.735,02 eur, ale nedopatrením nesprávne zaevidovala do počítačového systému sumu o 1.000 eur vyššiu. Tá skutočnosť aká suma bola skutočne prevzatá je zaznamenaná na videozázname. Žalovaný voči žalobkyni uplatnil regres a postupnými zrážkami zo mzdy jej strhol žalovanú sumu 1.000 eur, ktorú žiadala žalobkyňa vrátiť titulom vydania bezdôvodného obohatenia. V konaní bolo nesporne preukázané, že medzi stranami existoval pracovno-právny vzťah, na základe pracovnej zmluvy zo dňa 22.10.2014, ktorý bol ukončený výpoveďou žalobkyne zo dňa 28.1.2016 a pracovný pomer skončil uplynutím výpovednej doby dňa 31.3.2016. Ďalej bolo v konaní preukázané, že strany konania,

a to žalovaný ako zamestnávateľ a žalobkyňa ako zamestnanec uzavreli dohodu o uznaní dlhu a o spôsobe náhrady škody dňa 25.9.2015, podľa ktorej žalobkyňa ako zamestnanec uznala svoj dlh z titulu náhrady škody vo výške 1.000 eur a zaviazala sa ho zaplatiť mesačnými splátkami po 50 eur. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že v čase uznania dlhu pohľadávka žalovaného neexistovala a tým, že žalovaný postupnými zrážkami jej zrazil zo mzdy 1.000 eur, tak sa bezdôvodne obohatil a žalobkyňa vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 OZ.

20/ Žalovaný vo vyjadrení uviedol a vyplynulo to aj z predloženého listinného dôkazu, a to evidencie škôd – protokolu o udalosti operačného rizika a túto skutočnosť ani účinne nepoprela žalobkyňa, že v uvedený deň 1.4.2015 bol zistený schodok a v danom prípade išlo o náhradu škody titulom schodku na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať. Zo samotného znenia dohody o uznaní dlhu vyplýva, že žalobkyňa ako zamestnanec uznala svoj dlh z titulu náhrady škody a z protokolu taktiež vyplýva, že bol zistený schodok 1.000 eur pri prepočte na konci dňa 1.4.2015 a išlo o chybu – transakcia č. 8, vklad na bankový účet Milano Slovakia s.r.o. 3.734,02 eur. Cez súpisku bolo zistené, že klientka dala 2.735,02 eur (1 eur bol poplatok za vklad) . Kamerové záznamy evidujú na rátačke 2.735 eur. Na základe oboznámenia listinných dôkazov a po doplnení dokazovania v súlade s vysloveným právnym názorom krajského súdu, podľa uznesenia KS v Žiline č.k. 5Co/25/2018-99 zo dňa 29.3.2018, na základe ktorého bol oboznámený videozáznam, ktorý zobrazoval údaje na čítačke, bolo preukázané, že na čítačke je zobrazený údaj 2.735 eur, tak ako to je aj výslovne uvedené v protokole o udalosti operačného rizika. Ako ale vyplynulo z predložených listinných dôkazov, a to vkladu z uvedeného dňa 1.4.2015, tak je tam v prospech účtu spoločnosti Milano Slovakia s.r.o. zaúčtovaná suma 3.734,02 eur, čo znamená o 1.000 eur vyššia suma, ako podľa tvrdenia žalobkyne prevzal od svedkyne pani H. a ako bola aj zobrazená na čítačke. Takýmto konaním, a to nesprávnym zaevidovaním sumy o 1.000 eur vyššej v prospech účtu spoločnosti je zrejme, že žalobkyňa spôsobila schodok na zverených hodnotách v zmysle § 182 ods. 1 Zákonníka práce, a tak jej vznikla povinnosť zaplatiť škodu zamestnávateľovi - žalovanému. Tá skutočnosť, že podľa videozáznamu a podľa protokolu prevzala len sumu 2.735 eur, čo je o 1.000 eur nižšia suma, nie je dôvodom, aby sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu, tak ako skutkovo odôvodnila svoju žalobu. Žalovanému ako zamestnávateľovi žalobkyne totiž vznikla škoda vo forme schodku vo výške 1.000 eur práve z dôvodu konania samotnej žalobkyne, a to že táto nesprávne zaúčtovala v prospech bankového účtu spoločnosti Milano Slovakia sumu o 1.000 eur vyššiu ako podľa správnosti mala zaúčtovať. Na základe tohto žalobkyňa a žalovaný uzavreli dohodu o uznaní dlhu a o spôsobe náhrady škody, na základe ktorej je zrejme, že žalobkyňa ako zamestnanec uznala, že spôsobila svojím konaním škodu žalovanému ako zamestnávateľovi vo výške 1.000 eur a túto sa zaviazala zaplatiť v mesačných splátkach. Žalovaný tým, že prijal tieto splátky v celkovej výške 1.000 eur, sa bezdôvodne nemohol obohatiť, pretože ako vyplýva z § 451 ods. 1 OZ pri bezdôvodnom obohatení je základným predpokladom vznik majetkového prospechu na strane subjektu, ktorý získal bezdôvodné obohatenie a ktorý je povinný tento majetkový prospech vydať subjektu na úkor ktorého sa bezdôvodne obohatil.

21/ Súd pri rozhodovaní o tom, či na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne vychádzal z vyššie uvedeného, a to že žalobkyňa ako zamestnanec bola zodpovedná za schodok na zverených hodnotách a v tomto prípade podľa vyjadrenia žalovaného so žalobkyňou bola uzavretá aj dohoda o hmotnej zodpovednosti zo dňa 22.10. 2014 a toto skutkové tvrdenie žalovaného žalobkyňa účinne nepoprela. Na základe tohto žalobkyňa bola teda zodpovedná za to, že nevyúčtovala hodnoty zverené na základe tejto dohody, hoci ich bola povinná vyúčtovať a týmto vznikol schodok. Zároveň je tu zodpovednosť za predpokladané zavinenie, ktoré spočíva v tom, že zamestnanec nesplnil povinnosť vyúčtovať zverené hodnoty. Základnou právnou charakteristikou schodku je, že zamestnancovi zverené hodnoty, ktoré je povinný vyúčtovať, chýbajú. Schodkom je účtovný rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a medzi údajmi účtovnej evidencie, o ktorý je skutočný stav nižší ako stav účtovný. Na základe tohto, ako vyplynulo z vyjadrenia samotnej žalobkyne, ktorá potvrdila, že nedopatrením nesprávne zaevidovala do počítačového systému žalovaného sumu 3.734,02 eur v prospech účtu klienta napriek tomu, že prevzala len sumu o 1.000 eur nižšiu 2.735,02 eur a 1 euro bol poplatok. Sama uvádzala, že tu bola nezrovnalosť medzi stavom záznamu v počítačovom systéme a skutočne prijatými peňažnými prostriedkami. Vznik schodku vyplýva aj z protokolu o udalosti operačného rizika, kde sa po opise udalosti uvádza schodok vo výške 1.000 eur a vznik škody, ktorú spôsobila žalobkyňa žalovanému vyplýva aj zo samotnej dohody o uznaní dlhu. Na základe takýchto výsledkov

dokazovania, a to že žalobkyňa svojim konaním ako zamestnankyňa žalovaného spôsobila schodok, čo je účtovný rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt a medzi údajmi účtovnej evidencie, čo bolo v tomto konaní preukázané a vyplynulo to zo samotných skutkových tvrdení žalobkyne, nemohlo na strane žalovaného dôjsť k majetkovému prospachu tým, že na základe dohody o uznaní žalobkyňa zaplatila sumu 1.000 eur, ktorá zodpovedala výške vzniknutého schodku. Na základe konania samotnej žalobkyne totiž sa zmenšil majetok žalovaného o sumu 1.000 eur, ktorá bola nesprávne zaúčtovaná v prospech účtu klienta a tým, že žalobkyňa titulom náhrady škody zaplatila sumu 1.000 eur žalovanému, nemohlo dôjsť k navýšeniu majetku žalovaného, ale len k zaplateniu vzniknutého schodku.

22/ Tá skutočnosť, že žalovaný vyzval spoločnosť v prospech ktorej bola nesprávne zaúčtovaná suma 1.000 eur na vrátenie tejto sumy a spoločnosť sa bránila, práve dokladmi ktoré vydala samotná žalobkyňa, a to že táto v prospech účtu spoločnosti prevzala sumu o 1.000 eur vyššiu a teda spoločnosť odmietla zaplatiť sumu 1.000 eur, nemá žiaden vplyv na tú skutočnosť, či na strane žalovaného došlo alebo nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný mal možnosť domáhať sa zaplatenia sumy 1.000 eur od klienta a takto nepostupoval, a tak v podstate klientovi daroval sumu 1.000 eur, nie je rozhodujúcou skutočnosťou na preukázanie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Samotným konaním žalobkyne, a to nesprávnym zaúčtovaním sumy o 1.000 eur vyššej došlo k vzniku schodku a žalovaný ako zamestnávateľ mal právo titulom náhrady škody domáhať sa zaplatenia schodku od žalobkyne ako zamestnankyne. Samotná žalobkyňa nemala námietky a súhlasila s tým, že spôsobila škodu žalovanému a podpísala dohodu o uznaní dlhu a o spôsobe náhrady škody zo dňa 25.9.2015, na základe ktorej zaplatila žalovanému spolu sumu 1.000 eur v mesačných splátkach. Súd konštatuje, že v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu tento dlh ako schodok na zverených hodnotách, ktoré bola žalobkyňa povinná vyúčtovať existoval a žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala neexistenciu dlhu v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu. Súd zároveň konštatuje, že suma ktorá bola uvedená na čítačke peňazí 2.735 eur, ktorá vyplýva aj zo samotného protokolu o udalosti operačného rizika, nemá žiaden vplyv na vznik bezdôvodného obohatenia u žalovaného, tak ako tvrdila žalobkyňa, len je dôkazom, že žalobkyňa hoci prevzala sumu 2.735 eur, tak zaúčtovala sumu o 1.000 eur vyššiu v prospech klienta a takýmto postupom spôsobila schodok na zverených hodnotách, ktoré bola povinná vyúčtovať.

23/ Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú, pre neunesenie dôkazného bremena na strane žalobkyne, v celom rozsahu zamietol.

24/ Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25/ Žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

P o u č e n i e:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.